

Mikkel Tode Raahauges prædiken 8. søndag efter trinitatis

Taler

Mikkel Tode Raahauge
Sognepræst

Dato

30. juli 2023

Sted

Skovshoved Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Matthæusevangeliet kapitel 7, vers 15-21

Salmer

Se, nu stiger solen
Højhedens Gud, som kom herved
Kom, Gud Helligånd, kom brat

–

Tunge, mørke natteskyer
Hil dig, Frelser og Forsoner
Gak ud, min sjæl, betragt med flid, vers 7-8

1

Ulve i fåreklæder

Man kan så let blive ført bag lyset; man kan så let blive snydt hér i livet, og der
5 findes næppe noget mere uhyggeligt end dette at måtte erfare, at dét, som man
troede var smukt og sandt, at det viste sig at være præcis det modsatte, da det
kom til stykket. Det kan som intet andet få én til at tvivle, ikke bare på ens egen
dømmekraft, men også på livets skønhed og på selveste virkeligheden, og jeg
tror, at vi alle sammen ganske intuitivt er fuldstændig med på, hvad det er, Jesus
10 mener, når han advarer os mod de falske profeter, der kommer til os i
fåreklæder, men indeni er glubske ulve.

Jeg gætter på, at langt, langt de fleste af os på ét eller andet tidspunkt har mødt
sådan én, og mon ikke også vi selv har været en ulv i fåreklæder for et andet
15 menneske i en eller anden udstrækning og mere eller mindre frivilligt? Jeg tror
det! Men som sagt, så kan det være så frygteligt vanskeligt at lure, og det er jo
netop deri, det uhyggelige består. Så derfor råder Jesus os ikke blot til at være på
vagt over for de falske profeter, men fortæller os også, hvordan vi bedre kan
skelne mellem ret og vrang: vi kan kende dem på deres frugter; man plukker ikke
20 druer af tjørn eller figner af tidsler, og sådan bærer det gode træ gode frugter, og
det dårlige træ dårlige frugter.

25 Det giver indlysende mening, og jeg tror også, vi gør særdeles klogt i at tage dét
råd til os – ikke kun i forhold til os selv og andre mennesker, men også i forhold
til nogle af de overbevisninger eller hvad, vi nu skal kalde dem, der så let kan
brede sig i et samfund. For også dér kan der være uoverskuelige kræfter på spil.
Vi har set det hundredvis af gange op gennem historien med forskellige religiøse
30 eller politiske ideologier, der er løbet fuldkommen af sporet – tænk bare på
nazismen eller kommunismen; også de bredte sig under påskud af at ville gøre
verden til et bedre sted! – og det er næppe tilfældigt, at det i det bibelske univers
bliver menneskenes første og største ulykke, da de lader sig narre af Djævelen, de
falske profeters fader, der lokker dem med frugter, der dufter af værdighed, men
som smager af død ...

35 Derfor isnede blodet også i mig, da jeg tidligere på sommeren kunne se et klip
fra Folkemødet på Bornholm, hvor statsministeren – under folkets klapsalver i
øvrigt – tilkendegav, at det var på tide at åbne for muligheden af at få indført
aktiv dødshjælp i Danmark med henvisning til netop menneskets *værdighed*. Og
40 mens jeg udmærket godt véd, at hun taler ind i en folkestemning, der allerede
findes, og mens de fleste af os nok også godt kan forstå ønsket om muligheden
for at afslutte sin egen lidelse, hvis den bliver for mægtig, så må vi – ikke mindst
i lyset af dét, som Jesus siger til os i dag! – insistere på, at der er forskel på at
lindre lidelsen og aflive den lidende, og besinde os på, hvad aktiv dødshjælp i
45 grunden og på bunden er: drab forklædt som omsorg. Noget, som vi under alle
andre omstændigheder ikke ville tøve med at kalde for det mest forskruede og
afskyelige af alt.

Og dette er nu, for det første, ikke for at sige, at statsministeren er Antikrist eller
50 den skinbarlige Djævel inkarneret i en dame fra Ålborg – så magtfuld er hun
trods alt heller ikke. Og det er heller ikke for at sige, at meget lidende og
livstrætte mennesker må stikke piben ind tage sig sammen. Slet ikke. Men det
må være klart for enhver, at Djævelen nødvendigvis har fremragende betingelser
i et samfund, der af sig selv knytter venskabsbånd med døden og forveksler den
55 med kærlighed, og man behøver ikke være i besiddelse af en fantasi i
verdensklasse for at forestille sig den glidebane, det kan føre med sig.

For med tiden kan begrebet værdighed risikere at blive fuldkommen perverteret
– måske er det det allerede? – fordi man ligesom forudsætter, at det kun er det
60 lidelsesfrie liv, der kan være værdigt. At menneskets værdighed afhænger af, om

det har en funktionel og smertefri krop; om det er i stand til at klare sig selv og ikke savler for meget, og om det selv kan se en mening med at være til i det hele taget. Og jeg frygter for mine brødre og søstres liv: jeg frygter for dem, der lever med handicap, de være sig fysiske eller psykiske; jeg frygter for de ensomme; jeg frygter for alle, der måtte mene, at de er deres kære eller samfundet til besvær, fordi de kalder på deres tid, deres omsorg og deres opmærksomhed. For udsagnet: ”til dit eget bedste,” er et overbevisende argument, som før eller siden vil få et menneske til at give samtykke til sin egen undergang, og når først muligheden for aktiv dødshjælp er blevet gjort til normen, så har den det med at gribe om sig, så at det ikke kun er de dødeligt syge, der bliver hjulpet herfra. I Holland f.eks., som vi jo ellers gerne sammenligner os med, og som indførte den i 2002 som et tilbud til uafhjælpet døende, er det nu muligt for både personer med psykisk sygdom, demente og børn helt ned til ét år – ét år! – at blive aflivet med statens varme hænder, og godt hvert tyvende dødsfald i landet skyldes nu aktiv dødshjælp. Gud forbarme sig over os alle sammen!

Men sagen er imidlertid, kære menighed – og det er også trøsten! – at mennesket ikke er sin egen herre, og at dets værdighed derfor heller ikke hverken skyldes eller afhænger af mennesket selv, sådan som Djævelen vil have os til at tro. Vores værdighed skyldes og afhænger alene af dette, at vi er skabt af og tilhører vores Himmelske Far, hvis vilje med os er, at vi skal leve – alt inklusive! – og som derfor siger: ”Du må ikke slå ihjel,” (hverken dig selv eller andre) fordi livet *i sig selv* er helligt, fordi det er givet af Gud, og fordi Gud således også er Herre over det – uanset hvilke vilkår, det bliver levet under.

Og Gud har som bekendt aldrig nogensinde lovet os et hverken smerte- eller lidelsesfrit liv her på jorden. Det er der ingen, der har krav på; det er tydeligt for enhver, og Gud sparede heller ikke sin egen Søn for at leve et virkeligt liv med alt, hvad dertil hører. Og netop derfor, så kan vi jo, i langfredags korsfæstede mand, genkende Gud i lidelsen – og hvad vigtigere er: Gud kan genkende os i den! – og med påskemorgens opstandne Frelser forstå, at lidelsen og ultimativt døden ikke er det sidste, der skal være at sige om os og vores liv.

Og det betyder selvsagt ikke, at vi så bare skal blæse på lidelsen, eller omvendt, at vi bare skal skynde os med at dø. Tværtimod! Men det betyder, at vi, som enkeltpersoner og som samfund, i mødet med den lidende, hvori den lidelse så end består, kan og må insistere på at se dét menneske som en ligeværdig. Som én, der godt må være her og kræve vores tid, vores omsorg og vores opmærksomhed.

Som én, der har krav på aktiv livshjælp fra os.

Og det betyder også, kære menighed, at når vi selv må lide og mærker vægten af det eller de kors, som vi hver især slæber rundt på i vores eget liv, alligevel med et
105 åbent hjerte kan råbe: *Abba, Fader!* I fast tillid til, at vi aldrig nogensinde kan komme til det sted – heller ikke når det ser allersortest ud – hvor Gud ikke har været der først med sin kærlighed, og hvor Gud ikke både *kan* og *vil* høre os – fordi vi er Guds børn. Og således gennem lidelserne, hvor bitre de end måtte være, allerede nu smage frugterne af alt, hvad der er smukt og sandt: trøst, tro,
110 håb, kærlighed, fremtid, og til sidst det evige liv. Vores børneret. Og vores himmelske Fars vilje for os.

Amen

115

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

120

Tags

8. søndag efter trinitatis, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mikkel-tode-raahauges-praediken-8-sondag-efter-trinitatis>

125

130

135